

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 08-1441/20
Podgorica, 27. novembar 2014. godine

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	4. XII 2014. god.
KLASFIKACIONI BROJ:	23-114-6/18
VEZA:	
EPA:	516 XXV
SKRACENICA:	PRILOG:

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 20. novembra 2014. godine, razmotrila je amandmane poslanika na Predlog zakona o upravnom postupku, koje je dostavila Skupština Crne Gore, i to:

1. Amandman poslanika Azre Jasavić, Srđana Perića i mr Dritana Abazovića, koji glasi:

AMANDMAN I

U članu 46 poslije stava 3 dodaju se tri nova stava koja glase:

„Pored opštih i posebnih uslova propisanih zakonima i drugim aktima ovlašćeno službeno lice mora imati licencu za obavljanje poslova upravnog postupanja, osim za pojedina službena lica isključena posebnim zakonom.

Program, organizaciju i postupak polaganja stručnog ispita propisuje ministarstvo nadležno za poslove uprave, a na predlog organa uprave nadležnog za kadrovske poslove

Licencu za vršenje poslova upravnog rješavanja izdaje ministarstvo nadležno za poslove uprave.“

Vlada ne prihvata Amandman I.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenje predloženo Amandmanom nije prihvatljivo jer se Predlogom zakona o upravnom postupku na potpuno novi način uređuje pitanje ovlašćenja za vođenje upravnog postupka i donošenja odluka, za razliku od odredaba važećeg zakona o opštem upravnom postupku. Naime, važeća zakonska rješenja razlikuju lice koje je ovlašćeno da vodi postupak i lice

koje je ovlašćeno da rješava upravnu stvar, iako je često riječ o istom licu. Takođe, rješenje potpisuje službeno lice koje ga donosi. Polazeći od činjenice da miješanje političke i upravne odgovornosti otežava jasno razgraničenje ovih oblasti i da je hijerarhijska organizacija procesa donošenja odluka u suprotnosti s pravilima dobre upravne prakse, po kojoj stručnost i ovlašćenje za odlučivanje treba da imaju lica koja su najbliža korisniku upravne usluge, odnosno građaninu, članom 46 Predloga zakona o upravnom postupku uspostavljena je delegacija nadležnosti kao pravilo, čime se u prvi plan stavlja lice koje vodi upravni postupak i donosi upravni akt, u skladu s ovim zakonom (ovlašćeno službeno lice). Riječ je o licu koje je određeno aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji javnopravnog organa. Ukoliko u javnopravnom organu, aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, nije određeno ovlašćeno službeno lice, rješenje u upravnom postupku donosi starješina javnopravnog organa, u kojem slučaju upravni postupak vodi lice koje ovlasti starješina javnopravnog organa.

2. Amandman poslanika Slavena Radunovića, koji glasi:

AMANDMAN

Član 9 mijenja i glasi:

«Javnopravni organ upravni postupak vodi na službenom ili jeziku u službenoj upotrebi koji govori stranka u postupku.

Javnopravni organ je dužan da stranci u postupku obezbijedi dostavljanje poziva i drugih pismena na istom jeziku na kojem se vodi postupak.»

Vlada ne prihvata Amandman I.

O b r a z l o ž e n j e

Članom 13 Ustava Crne Gore propisano je da je službeni jezik u Crnoj Gori crnogorski jezik, a da su u službenoj upotrebi srpski, bosanski, albanski i hrvatski jezik. Kod ovakve ustavne norme, rukovodeći se da zakon mora biti u saglasnosti s Ustavom, predloženo je rješenje članom 9 Predloga zakona o upravnom postupku.

Rješenje predloženo Amandmanom nije prihvatljivo jer je Predlogom zakona uspostavljena delegacija nadležnosti, kao pravilo, čime je u prvi plan stavljeno lice koje vodi upravni postupak i donosi upravni akt u skladu s ovim zakonom (ovlašćeno službeno lice).

Dakle, prihvatanje Amandmana značilo bi da u javnopravnom organu mora postojati ovlašćeno službeno lice, odnosno lica koja vode postupak na crnogorskem jeziku, ali i ovlašćena službena lica koja govore jezike koji

su u službenoj upotrebi (srpski, bosanski, albanski i hrvatski jezik), i to po različitim oblastima odlučivanje koje su u nadležnosti javnopravnog organa.

S druge strane, stavom 2 člana 9 Predloga zakona jasno je propisana obaveza organa i apsolutno pravo stranke u slučaju da ne razumije crnogorski jezik, u kom slučaju je javnopravni organ dužan da u upravnom postupku obezbijedi prevođenje toka postupka na njihov jezik ili jezik koji razumiju, kao i dostavljanje poziva i drugih pismena na njihovom jeziku i pismu.

Takođe, prihvatanje Amandmana ne bi odgovaralo načelu ekonomičnosti i efikasnosti postupka, tj. da se postupak vodi bez odgovlačenja i uz manje troškove, na način da se pravilno i potpuno utvrde sve činjenice i okolnosti koje su bitne za uspješno i potpuno ostvarivanje i zaštitu prava i pravnih interesa stranaka.

